

Iznāk pirmdienas pēcussienē

Redakcija un kantoris: Rīga, Pils ielā Nr. 9, dz. 8 (blakus bil. Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10-14 bet sestdienās no plkst. 10-12. Tālr. 32384. Svētdienas vakaros — 28818 un 34999.

Posta tekošs rēķins 1175.

31. maijā 1943. g. Nr. 85. (935)

Latvijas futbola meistarības priekšgalā soļo ASK vienpadsmiti

4. jūnijā liela cīņa gaida RFK un ASK vienības

Aizvadītā nedēļā raiti turpinājās Latvijas futbola meistarības izcīņas sacensības. Tagad pēc spēļu 2. kārtas priekšgalā izvirzījusies meistarā titula aiztāvētāja ASK vienība, kas pagājušā nedēļā pieveica Rīgas Vilku komplektējumu 1-0 un vakar atzīmēja 4-1 uzvaru pār Jelgavas SB futbolistiem. Ekstremālais RFK šoreiz pieveica savu parasto «cieto riekstu» LDzB virknējumu 3-0, un pašreiz zilbalto krāsā nesēji punktu tabulā ieņem 2. vietu. Tāpat kā ASK ļaudīm neviena zaudēta punkta nav arī VEF vienībai. «Vefieši» sekmīgi uzsāka meistarības gaitas, pārspējot Rīgas Vilkus 3-2. Stāvoklis punktu tabulā pēc 2. sacensību kārtas ir šāds: ASK 4-0 p., RFK 3-1 p., VEF 2-0 p., Liepājas Olimpija 1-1 p., LDzB un Jelgavas SB 1-3 p. un Rīgas Vilki 0-4 p. Kā redzams, tad vēl neviena iegūta punkta nav vienīgi Rīgas Vilkiem. Nevar būt šaubu, ka ar katru jaunu sacensību dienu cīņas par Latvijas futbola meistarā godu kļūs aizvien sīvākas. Tā jau 3. kārtā nopietnu spēkošanosgaida divi no visnopietnākiem uzvaras kandidātiem — ASK un RFK vienpadsmiti.

Sekojošā daudzā patriotu priekšzīmē, arī mūsu Eiropas meistars ātrslidošanā Alfons Bērziņš (US) kā latviešu SS brīvprātīgais leģionārs iesaukts lielajā cīņā pret boļševismu. Uzdevumā redzam viņu pie zentauriņlēcības lielgabala.

Skaista K. Tila un V. Ziņa jubilejas sacensība Liepājā

Vetrāk kā 3000 liepānieku vakar bija pulcējušies Olimpijas laukumā, lai sīrānīgi sumēti savus izcilos futbola reprezentantus Kārlis Tils un Voldemārs Ziņģis viņu goda dienā. Blakus leģionāram K. Tilam 20 gadu jubilejai, V. Ziņģis atskatījās uz 10 gadu gaitām Olimpijas vienībā. Virslīgā «Helais» Ziņģis darbojās kopš 1934. gada. Pēdējā laikā viņš savu parasto meistarību pussarā vietu apmaiņai pret svarīgu centra uzbrucēja posteni. Abus labākos spēlētājus kopā ar Olimpijas neapzūstošo krāsū aizstāvi Tils, kurš bez lemītošas biedrības sporta draugiem un darba biedriem bija atceļojis uz Liepājas pilsētu.

Tila un Ziņģis jubilejai veltītā Olimpijas un Rīgas meistarā Daugaviešu sacīkstes sākotnēji ierosināta un it augstvērtīgi rīstojama. Bagātīgā atzīmējis arī vārta uzvānu, un gaitā galā Olimpija ar abu labāko līdzdalību svinēja 6-3 (3-2) uzvaru. Pirmā puslaikā liepānieki gan spējēja ar spēcīgu vāro atbrīvot, taču vārta pirmie gava rādītāji (Zaustārs), 1-1 izlīdzināja. Pēc stāra sītena. Viņa rādītājus nāca no paprāva atslīduma. Vēlreiz E. Freimanis 2-1 vadošā lomā noveda Daugaviešus, bet līdz puslaika beigām signālam Heiblichā un E. Ziņģa sāvēni deva jau 3-2 pārākumu liepāniekiem. 2. puslaiks gan olimpjiem sācis cīnīties pret vīru, tomēr viņi sacensībā ielika tādu apbrīnojamu enerģiju un gribu, ka panāca pat redzamu pārgāru. Sevišķi toicami veicās uzbrūcējiem, kurš vidū īstus brīnumus realizēja Jūrčenko, kas 10. minūtē dažu sekundu laikā pēc kārtas divas reizes ielidēja bumbu. Anšēvica sargāto vārta tīklu. Vēlāk E. Ziņģis rezultātā paaugstināja 6-3, un tīkal tad no jaunā Zvaņņeja pārsēja Lauzīna. Gola laukuma liepānieki svinēja jau 6-3 uzvaru.

Olimpija laukumā radījās savu parasto sautāvu, kur vienīgi centra pussarā E. Jūrčenko atvietoja Jauševski. Vairāki pamatā savstarpēji spēki gan ietvēra Daugaviešu virānību, kurā izskatās bija šāds: Anšēvics; Rudbārdis. R. Salmāns; Celmarāns; Slaviņš; Ozols; Pīlis; Adamovičs, E. Freimanis. Zaustārs un Vacāns. Abu vienību sniegumā varēja saskatīt daudz jauku brīžu, kas sevišķi atzīmēja vadošo roni par leģionāri veltīto Daugaviešu komplektējumā, liepānieku vienpadsmiti labākā daļa bija uzbrūcēji, kurš leģionāri vadīja V. Ziņģis. Aizsardzības pārstāvēšana snieguma nodomstārijā Tils, kas šoreiz atstāja tālā pāi abas vārus beigu trīnīšu lokācijas Lāzīnu un Sudmāri. Sacensība rīstājās īstā drudzīgā noskaņā, kur liepānieki skatījās apbrīnojamā spēkā arī Daugaviešu paņākumos. Sīs apstākļi liecināja, ka no Rīgas vienībām Daugavieši ir liepāji vismazāk gādātie viesi. Pēc sacīkstes paši olimpjiem un rādītāji abus labākos sūmēja arī pie kopējo vārtāju galdā.

SĀKSIES RĪGAS MEISTARSAČIKSTES ROKAS BUMBĀ

Sonedā rīstāsies pirmās svarīgākās sacensības arī rokas bumbā. Sākās Rīgas meistarības izcīņa, kurā pietolikas 7 vienības — US, Daugavieši, Startis, LDzB, LSB, kā arī vācu karavīru LWp un Luro komplektējumi. Turaira pirmajā kārtā, kas spēlējama līdz 7. jūnijam, sacensās LWp — LSB, Daugavieši — Luro un US — LDzB. Kamēr brīvi ir Startis vienība, Daugaviešu — Luro sacīkstis notiks ceturtdien, 3. jūnijā, plkst. 19.30 VEF laukumā, US ar LDzB sacensīsies trešdien, 2. jūnijā, plkst. 19.30 ASK laukumā. LWp — LSB spēles termiņš nav vēl zināms. Rīgas meistarā titulu aizstāvēs karavīru LWp sastāvs. Sēdīen, 31. maijā, pl. 20.15 Kieģeļu ielas sporta laukumā tīrās sacīkstēs sastopas Startis un LSB vienības.

INTERESANTA FUTBOLA SAČIKSTE

Otrdien, 8. jūnijā, VEF laukumā plkst. 19 notiks interesanta futbola sacīkste, kurā spēkosies mūsu pašreiz spēcīgākās darba vietu vienības AEG un Ostlandwerk, resp. bil. VEF un Vairogs. Abās vienībās spēles draudi pāzīstami futbolisti: AEG reprezentētiča pazīstama jau kā teicama un enerģiska virslīgas vienība, un arī Ostlandwerk laizās bez Vairoga l. Ilgas sastāva ierokšiem būs redzami vairāki Daugaviešu spēlētāji.

ASK-RĪGAS VILKI 1-0

Tīkal pirms nedēļas beidzās Latvijas futbola meistarības 1. kārtas sacensības. Mūsu meistarvienpadsmiti ASK pieveica Rīgas Vilku barību 1-0. Gūstī labi nevar zināt, bet šķiet, ka vienīgo vārta ieguvēja bija Riokāns, ko bumbu bāzma lielā daļā durta celus un nocēlums, kāmr beidzot atrādās Bebra aizmugurā — vārta tīklu. Šis lūmīgo vārta izskāra visu sacensību 1-0 rezultātu, kas tadās jau 5 minūtes pirms puslaika pātraukuma. Nemācītais kamēr skatījās atslā laukumā. Pāris īkstošiem vērojālu, kas bija kīst sacīkstēs, tas liekas savādā un noticami, jo toleicmu izdevības zūd vārta, liešam notraka. Toīktais lo sevišķi sakāms par ASK vienību. Tā gan it labi prātā operēt laukumā, bet pretinieka vārta ievānā spirāka i prasmes, i veiksmes. Ja ASK vienpadsmiti kādreiz uzskatījām par vienību ar gandrīz vai toleicmākiem uzbrūcējiem, tad šajā spēlē to apgalvot būtu grēks. Iespējams, ka vis tas, ko skatījām, varbūt bija arī vienīgi sagādāšanās un pārlieks respektē pret RV toleicmāko spēku — vārtsargu Bebrī. Pret viņa mākslu un reizē arī lūmā ASK uzbrūcēji šoreiz ietradījās pilnīgi bezspēcīgi: visur un vienmēr, pat nelūdomājami grūtākajās situācijās aplausus sveiktis uzvarētājs allaž palika Bebris. Sīs aīkal reiz ietradījās viens no viņa augstās klases snieguma īstī spilgtā demonstrācijās. Taču veikti iespējams un dažkārt arī vēl nelūdomājamo jau nozīmē, ka nav trūcis arī lūlomas. Tā tiešām bija, taču nav jāieņem, ka nemākulīgu laimo reiz kad stāv kāms, bet viņa gūstā tīkal laodis, kuram arī pašam atrāktis izmanas un prasmes. Visu to sumējot un kīst nākot ASK uzbrūcēja nenoteiktībai, galvenā figūra laukumā bija un vienmēr palika Bebris. Uzvarētāju vidū vērtīgākos spēkus vēlī bija meklēt uzbrūcējus, bet šis atzīmē pussargu

Itijā (Vaidmaņi) un aizsardzībā (Arens).

Spēle visumā nebija angatas kvalitātes, bet tā īmponēja tādā, ka vērojām vērtīgu un īmānīgu cīņu, kur par vārta ieguvumu atslā domāja arī svīki, kaut gan sacensība ar tehniskā un taktiskā ziņā pārāko pretinieku nebija viegla. RV aizskāts īemns, kas allaž durstija pretinieku. Ietradījās usmēģība, kas raksturoja šīs vienības spēli no 1-99. minūtei. Bez vārtsarga Bebra, zaudētāju vidū skatījām arī vēl cīņu vērtīgu nemānu un respektējamus vīrus, kas vienībā piedeva it spēcīgu un grūti lūcomu mugurkaulu. Abiem pretiniekiem pirmā dobla meistarības ievādujām visumā bija tāda, «ka vīks ietradījās pēdīs, bet kaza tomēr palika dzīva»: meistarām tika 2 lūl vīrtīgā uzvaras punkti, kamēr RV save uzstāšanās var raksturot kā goda pīlān zaudējumu.

RFK-LDzB 3-0

Dzelzceļnieku futbolistiem vienmēr prātū sagādāt lielas rāpes RFK ļaudīm. Spīlēt atīmiga mums vēl lielais notikums no pagājušā redens. Toreiz RFK vienpadsmiti kopā ASK un Olimpija bija viens no galveniem Latvijas meistaritūle kandidātiem. bet tad pēkšņi visas izredzes pājāja: LDzB pieveica RFK 3-0! Gūstī tādā patī aīna atklēšā nosensā RFK 20 gadu jubilejas turnīrā, kur pret pašiem jubiliāriem dzelzceļnieki atkal guva 3-1 pārākumu. Sevišķi uzmanīgi tādā tagad sekojam RFK-LDzB cīņai šīgad meistarībā. Varēja konstatēt, ka «klubs» lūlāi piegājis ar liešām lūmā nopietnību un uzmanību, kas šoreiz nepalika arī bez panākumiem: RFK uzvarēja 3-0. Jau pirmās 45 minūtes vēstīja 2-0 rezultātu. Vīspirms dzelzceļnieku vārta bumbu ierīpīnāja Kārlis Freimanis. Tas notika ar apbrīnojamu noveru un ļoti labi atlecināja, ka K. Freimanis nav tīkal spēlētājs un

sītijs, kā tas dažkārt pavīrī raugoties izlīokas, bet uzskatāms par «spēlētāju ar galvu».

Viņš izvirzījies par vienu no RFK cāklākajiem vārta ievājiem. Tāīk no Kieģeļu ielas sporta laukumā redzētais RFK-LDzB spēles atslāstāms, ka nie 2-0 sīvohā RFK tīka ar Krupša atslāstām īpīdītā il m sōdā sītena. Nepatīkamo un sīngro sōdu dzelzceļnieki saūma par to, ka viens no viņu lūvōjāmākiem aizsardzības spēļiem Laveniēks skīra bumbu ar roku tur, kur tas ir visīstārs — sōdā laukumā. Otrā puslaikā reas. — sōdā vārta ieguvāms, kad bumbu lūmēja tīkal tīlā no Prāsā īpīdītā sītra sītenā. Tādā vādā RFK uzvara atzīmēšas īstī prāva un ar 3 vārta sīrtību: 3-0. Atzīmējams, ka Prūsīs mūs īogad vispār pārstōdējs ar brīnišķīgi īpīdītāiem sītra sītenoīm, kas abās lūdzīnējās RFK meistarības spēļes (pret Olimpija un LDzB) pretinieku aizsardzībā radījās daudz grūtību un rāīzu. Ik spēī RFK spēlētāīkē bāīlī vienmēr bīlīl L. Freimanis, Krupis un Heīdīsa. Šoreiz tomēr nevienam no viņoīm neveicās: abī pirmie nebīlā savā cīhārtōlo rāīto saļomā, bet Brīdīs saskārē ar Arādū savā lūmā kīlā. Viņa lūlākā vēlēšanās ir — kaut īzdotos pilnīgi īzveseloties lūdz sīvārtīgāī ASK-RFK sacensībāī — īnteresantākāī spēļē meīstārsacīkstū 3. kārtās grupūlūmā. LDzB uzbrūcējiem pirmās 2 sīrtībās vēl nav īzdevies gūī nevienu sīvārtību, bet jācer, ka turpmākās cīņās sīvārtībās uzlabosies. Pīlīnīl cīdāda aīna sīvārtīgā RFK ļaudī vīdī: 2 spēļes — 6 vārīl. Tas ir patīes daudz, un vēl lo sevišķi tad, ja atceramies, cik kas lūl, lūl grūī RFK uzbrūcējiem klāīās pagājušā sezonāī. Sīvārtībās pārtēīl tīk krāsī māmīlēs tādāī, ka uzbrūcēms lūvōjāmāīm pārgūņēts uz aizsardzības rēķīnā un nō tī spēlētāju mātē Beīgas 2. lō.

Sonedā rīstāsies pirmās sacensības Rīgas meistarības izcīņā rokas bumbā spēlē. Uz pēnūmā redzam vienu no mūsu vīstleicāmākajiem rokas bumbas vārtārsarēm — Kesleru (Daugavieši). (O. Sprūdes uzr.)

Liepājnieks Georgs Ziņģis lēc ar kārti 3,50 m augstu

Liepājas Auskļa sarīkojumā vakar Liepājā rīstāsies eksīcijas vīglātīlīkas sacīkstes, kurās piedalīs arī vairāki Rīgas, Jelgavas un Aucēs sportīstī. Vīrtīgāko sasīegumu realizēja jaunais kurzeņnieku kārtīslēģis Georgs Ziņģis (Liepājas Auskļis). Viņš skatīl pārvāreja 3,50 m augstumu, kas, īvōrojot tī gadu skaltu un apstākļī, ka Ziņģis kārtīslēģīnāī pīevīers tīkal otro gadu, lūk domāt par spēļām sekmēm nākotē. Jau vakar viņam gandrīz īzdevās īnbot 1. Pīces Kurzemes 3,87 m rekordū. 2. vietu kārtīslēģīnā īņemā Gruntmanis (Liepājas Auskļis) 3,90 m. 199 m skrīlēnā, kur dalībīnīkōīm lūlā pīpōāīģis bīlā sīrtārs vīdīs, uzvārtāja Dīmca (Jelgavas SB) 11,2 sek. lāīkā; 2. Pultraks (Aucēs Ausma) 11,3 sek.; 3. vīvō karavīrs Bēgers 11,4. Bēgers nepārspeīts palika 400 m dīstāncē, kur vīlō atzīmēja 85,8 sek. rezultātu; 2. Jelgavīnieks Dīmca 56,6. Dīvākārs uzvāru guva īzclīnās Liepājas vīdusdīstāncīnieks Rītiņš (Liepājas Auskļis), 1500 metros vīlō īzclīnā 1. vietu 4:23,0 minūtēs; 2. Rōīstēlnis 4:32,5 min.; 3. Burtlōks (abī Liepājas Auskļis) 4:32,7 min. 3000 m dīstāncī Rītiņš veīca 9:29,6 min.; 2. Kvīcāvīcs (Liepājas Auskļis) 9:43,8. Sōlōsānā bez rīdzīnīka Krūklīga ītoicamu sīlīu un katavību pīerādīlā arī jaunāsī liepāīnieks Jākobsons, 3000 m garo ceļa gabalu Krūklīgš (VEF) nosōlōja 13:03,0 min.; 2. Jākobsons 14:04,6 un 3. Janbergis (abī Liepājas SB) 14:06,0. Iesīcēlū 1000 m sōlōtāmā ātrākāīs bīlā Kaulītis (Liepājas Auskļis) 4:36,0 min. Lodes grūšanā ītoicāmōko 11,79 m tālūmā vāzīdēja Lācis (Liepājas Auskļis). Sīevīlās sacensībās labākos rezultātus rāīlēja: 100 m skrīlēnā — 1. Tervīle 14,2 sek.; 2. Rone (abas Liepājas Auskļis) arī 14,2; 3. Bīkmanis (Aizpūtes SK) 14,8. Augstīlēģīnā — 1. Sīldere (Aizpūtes SK) 1,25 m. Sacīkstēs šoreiz nepēdāīlās Liepājas vīglātīlīkas krāsāīģīnās īpovums trīskārtīlās Latvīas meīstārs Teteris, kas pārtēīl arīstāras Beausvōīģis. Tur vīlō bāuda arī ītoicams tronijs īosmēns, kādēī ar īnteresī lūgāīdā nīkōšāīs Tetera sīrtis dīstīnōnē, kur vīlō atgrīzīstīsīes jau jūnījā sākūmā.

PLAŠAS BIEDRĪBU SACENSĪBAS JAUNAJI VĪGLĀTĒLU PĀAUDZEI

Jaunas un spēīģas vīglātīlō sīmes sūdzīnāsāns darbam ar tīcām lūmā spēību pīvārsīnās Daugavīešu vadība. Daugavīešu sarīkojumā 4. jūnījā visos Latvīas novados rīstāsīes sōnīerōdētūī plašās biedrību sacensībās īnānotēl. Zēnu vīcīkal grupāī (dzīm. 1926. un 1926. gadāī) programā pāredzētas sīdās dīscīplīnas — 100 m un 800 m skrīlēnā, tāīlēkšāna un lodes grūšana (4 kg); zēnu īnānākāī grupāī (dzīm. 1927. un 1928. g.) — 100 m, tāīlēkšāna un lodes grūšana (4 kg); mēltoļu vēcāīkāī grupāī (dzīm. 1926. un 1926. g.) — 80 m, tāīlēkšāna un lodes grūšana (4 kg); mēltoļu īnānākāī grupāī (dzīm. 1927. un 1928. g.) — 60 m, tāīlēkšāna un lodes grūšana (4 kg). Ik sacensībū nō katras biedrības var sīrtēt nēīerōbezotās dōlībēlīkas skaitis, bet vērē goms 5 labākos sasīegumus, no kurīem kopējām vērtījāmām aprēķīnās vīdōlo arī mēīlīko. Ja kādāī vīnībāī nēīstārtīs vīl 5 sacensōpī, tad īntīrākōstāīlīm pīerakstīs vījōko rezultātū. Katrā dīscīplīnāī labākāī vīnība īegūs 516 punktus, 2. vietu par 1 punktu vījāk 516 p., 3. — 516 p. u. t. t. 516 punkte skaitis goms par pamatu tādāī ka Latvīāī īr pāvīsam 516 pagāsts, kurīom vīcēm dōta īespōja pīedāīlītās grandīorāī sīvōko rezultātū. Katrā dīscīplīnāī, īogad vīenas biedrības pārstāīlīm ālūts atīrtēt dāīzādīs vīetīs (Rīzā, Liepājā un cītur), kur vīon nolēk īnānētās biedrību sacensībās). Sacīkstēs domāts īzvest vīslāīkāī Latvīas mērogā, kādēī tās domāījams mūsū vīglātīlīkas sportam pīesāīstās, ītīcām kīlās īnānētās masās. Uzvaru gūs tā vīnība, kas atzīmēs kopnōvērtījāmāī lūlāko punktu skaitū.

6. JŪNIJĀ — PLĀSĀ SPORTA SARĪKOJUMS AUČĒ

Savā uspōnīlāī laukumā 6. jūnījā sacensības vīglātīlīkāī vōlēlōbāī un basketbolāī rīko Aucēs Ausma. Vīglātīlīkāī nolīks biedrību sacīkstēs dōmīcīģāī nō sīvōlētām pīecīģāī, kurās pīedāīlīs Aucēs Ausmas, Jelgavas SB un Bauskas TS. Programāī vīl pāredzēta kārtīslēģīnā, vēsora mēšāna, 4x100 m un 100+200+300+400 m sīstātes. Dalībūnīkī īpōesaka «sakstīkī lūds 3. jūnījām, adresējot sporta biedrībāī Ausma, Aucē».

Kārlis Tils (Olimpija)

20 GADU CĪNĀ PAR KURZEMES FUTBOLA GODU UN SLĀVU

Kārlis Tils pats nemaz gaidī galā īabī nosērtos, cik reizī vīlō savā dzīvē mōrōjā tīlo ceļu no Liepājas uz Rīgu un āīpākal. Vīcas gan skāīdēs: šīs braucēnī vienmēr sāsīlīstīs ar ītēbolu, kad Olimpīal sīcīs absolūtī svarīgas sacensībās dāīnēdāīdās sarīkojumos. Tīlā ītēbolā dāī braucēis nō tīkal uz Rīgu, bet cēlōjīs arī uz īvānās un tīlās sīvām sēmēm, lo vīca ītēbolā spēles mīka sīnosmōgī īdēs augstūmās, ka īlālās kursemōīks nō mazāk īā

Šīm laikā, kad par Liepājas futbola augsto klasi nekādā apzīdējumā vispār vairs neeksistē. Nāk atcerē brīdīs, kad olimpiski pirmo reizi ieradās Rīgā un kaut arī rudens duļķis zaudēja RFK rūdītalim savstāvam, tomēr lūdzāīs īogava ļoti daudz draudzis. Nō šīs dīcīgas arī pārtēīlās sākās Olimpījas ofīcīālā sīzīšanās, kad liepāīnieku

vidū sākām meklēt pastīrīnājumus mūsū reprezentēlōjāmāī vīnībāī, un Kurzemo īoīca savu īlōlo vārdu Latvīas meīstārsībū un kausu spēļes. Vīsi vīlō notīkūmī sīstās ar ar Kārtī Tīlā vārdu, kur īdōbē īr vīenģīnģī liepāīnieku vīsvācākās pānūdzēs vōl īpovījam āktīvās cīnīģās. Vīlō bīlā Olimpīas sīstāvē arī ļar tad, kad pīecīģāīlās par Pīkōlū, Kronlaku, Sīankusu, Dudāņegu, Zīnu, Dambīrvīcu, Lūsmānī, Blāmōntīlū u. c. nēīzīmīstāmīem Kurzemes futbola dīzōlōīm. Tīs vīst ākūlī ī tagad ļar atīkal nō zāīās un zāīlās sīrtās ar āīzģāīlūī, bet Tīlō tomēr palīcīs ārtīģīs cīnīģās. Sava vīslīcīkōīm un apbrīnojamāīem pānākūmāīm pāīrīlōs

12 REIZES DARBOJIES LATVIJAS REPREZENTĒJOSĀ VIENĪBĀ.

ar vīstleicāmākām sekmēm sīzīstāvēt dīzīmītās sēmes sārksabūlīstārkāsē karozū. Kārlīs Tīlō īr caur un caur īlōlīstāks — Liepājs dīzīmīs, tur pōvādīs bērnību, īzānūks īr vīru un savāī pīlīstāī pāīdzīģāī kāl dīlīstāt nēīstīcīģāīm slāvu ītēbolāī. Par Liepājs īsēmots daudz un dāīzādī zīnā — apdzīlētas pīlīstēs skāīkums, lūras vārtēī plašās krāsūmās un Kurzemes mētrōpōlo dēvēts pat par dīzīko skāīstulī Bāl-tīnās ītāras krastāī. Sportīstō īprāīnāī Liepāījāī pīekrīt arī vōl ītēbolā īlōpīstēs vārds un šō mīlģīto lomā mūsū sportā dīzīvō savāī olīstōīlī ītkarōjūsī Olimpīāī — lūmā un slāvas bāģīlāī latviešu sportā bīedrība. Olimpīcīoīm sāvķārt tas īzdevīs īdēģī, ka vīgu vīdāī āīzāī strādāsīs vīrī, koplēm ītēbolā bīlās gandrīz vai vīca dīzeivō. Vīens nō vīstēm tad un katrā zīnā īr Kārlīs Tīlō, kurš vakar dīzōjās ar brīnīģīzām ātēres brīdī:

20 GADUS NEPĀRTRAUKTU UZSTĀŠANOS OLIMPIJAS VIRSLĪGAS VIENĪBAS SASTĀVĀ.

kas mūsū ītēbolā sportā nebūī nav īlōlīnīģīs notīkums. Labī zīnām, ka ītēbolāīlī īr īzādā tānta, kas ar vīcībū vīcāl bīedrībāī sēvīģī īpovīlīs nōvar. Tas sakāms sēvīcē ar rīdzīnīkōīm, bet arī Līonģīs sportīstōīm, īo Rīgas plašās īmporīs nō Liepāījas nēīvēcām mums nav sīvās lūts. Tīlō tādēī vīspīrms cīlīdīnām kā ārtīģīs pīemōrs savās pīrmas bīedrības krāsūm, un vīlō īr vīrs, kas šō vīra zōdā īlōšām pēnīģīs. Olimpījas īrīkī un bōdas ļar nēīpārtrāktī 20 gadus īr arī Kārtī Tīlō īlōlīģī pārdzīvōtūmā brīdī, kur atīmģīm pīelocīs īlōs un smags pīerodēts pūrs. Liepāījas ītēbolā slāvas fāīks īr tīcīī ītkāt lūģā kā Tīlā sportīstā karjēra. Var pat īpīkt, ka

KĀRLIS TĪLS PĪEDZĪVOJIS VISU OLIMPIJAS ATTĪSTĪBAS CEĻU

no pirmajiem pānākūmā brīdīm līdz pat

K. Tīls (O. Sprūdes uzr.)

SPORTA KARJERU TĪLS SĀKA KĀ RITENBRAUCEJIS

un tīkal vīlāk, kur valdzīģāī dāndē pārdōmō, pīnģīlī pūrgāīla ītēbolāīto pūktē. Liepāījs īlōlās sportīstō dīzīmīs 1906. gadā 27. janvārī un uz savā māīza kontā vīlō īzēīl ļar skāīls 36 gadus. Tāpēc īr tā, ka Tīlā īģīmēģī vāīrs nav tīkal vīens ītēbolīstō, bet bumbāī ļar un reizī vīcē pīeskrīes ar 5 gadus vēcāīs dēīs Ārtīs, un nav šānbu, ka nō vīra var īzāģī tīkal ītēbolīstō. Sportīstō vīlās bāt arī 6 gadus vēcāī «trōm māmītoģāī». īnosē, no abū šō Kārtī Tīlā un vīca kīndzēs īlōlōmā nākotīe katrā zīģā būs sāsīstā ar dīzīv mūsū sportā laukumos. Tīlō nav profesionāīlī ītēbolīstō īn tāpēc dīnģīģō mālģī sāģēdē, strādāīlōt īrdzīnīģībās cōzār. RFK aizsardzības dīģģāībāīs Pēterīs Lāuks skāīstī pīerādīlīs, ka ītēbolā īaukumā vīl ļoti ļabī dōr vīrī arī ar 40 gadīem un mēģarās. Tīlō domā sīģēīl tāpat. Ar to īzrakstīlās mēzā kredīta zīmē, kurā īlēcās, ka

KĀRLIS TĪLS FUTBOLA LAUKUMU NEBŪT NEDOMĀ ATSTĀT.

bet sēīs Olimpījas tēpu arī turpmāk, stāvēī nōmōdā par Liepāījas ītēbolā īlōģģāīģībū. Skāīl nō sīvāī, tāpat arī savā īlģģādēīģāī ītēbolīstā īnōģģāī, kur nēkad nav apīkūīcēī ēnerģģāī, Kārtīs Tīlō āģģāīnās Vīnes Austriā vīcībās vīšī Ēīropas kontīnēntāī populārō aizsārgū Kārtīs Sestū, kurš arī ītēbolāī kēlpolīlā ļar nēskatīģāīms gadus. «Sportā Pāsasulēs» vārdā Kārtīs Tīlō īnō sīrdēs sīvāīkās savā īlōlāģāī godā dīenā, kas īr nōāktīrīstāmās ātēres brīdīs un godnāīģūms vīsam latviešu ītēbolām. Kārtī Tīlā pērsōmbā gan ļar vīspīrms īr pamādīnāģūms darbā Liepāījas sportā īnānāīlōt, kurās īlōlāģāījos āzdevōmōs ītīpīst nēīzīmāīlī, no brīnģģō slāvu un pānākūmās, kādāī Kārtīs ītēbolāī sportam sagādāīģīs Kārtīs Tīlō un vīca cīlīdāģģīģāī laika bīedrī.

Arnolds Smīts.

Mācīsimies peldēt kraula stilā!

PĪRMI GADIEM

Rīgā notiek Latvijas—Igaunijas 19. valstu sacīkstes futbolā. Skatītāju apmērs ir ļoti liels, un spēles ir ļoti interesantas. Latvijas komanda ir ļoti spējīga, un spēlētāji ir ļoti ātri. Igaunijas komanda ir ļoti spējīga, un spēlētāji ir ļoti ātri.

Mūsu vieglatlēti sacēnās kādreiz populārā 30 km stafetes skrējienā Rīzā-Majori. 1. vietu izcīnīja Uniona vienība 1 st. 8 min. 59.9 sek., atstājot otrā vietā LVKA komplektu 1:11:54.4 st. un 3. Rīgas SB 1:13:11.7. Uniona skrējēju pārkums teicami pārliecinošs, jo nestarīti viņi šīvie konkurenti. Iepriekšējā gada uzvarētāji ASK reprezentanti.

Noskaidrojās jaunie Rīgas meistari grieķu-romiešu cīņā. Galva svārā meistara godu iemanto J. Beinarovičs, soļvas — Kr. Kundziņš, vieglā — J. Rudzītis, pusvīdēja — P. Atars, vidējā — Kārkliņš, pussmagā — A. Baumanis un smagā — E. Bietāgs. Interesanti atcerēties, ka abi vieglākie svaru kategoriju uzvarētāji J. Beinarovičs un Kr. Kundziņš arī šai sezonā, pēc 10 gadiem, ir Rīgas meistara titulu košnieki.

PERKUNAS FUTBOLISTI UZVAR KAUNAS PAVASARA TURNĪRĀ

Pēc sīvam un interesantām sacensībām noslēdzies Igaunijas ligas pirmās līvera līgas futbola sacensības — Kaunas pavasara turnīrs. Abās līnās spēles savu parakstu pierādījuši enerģiskie Perkunas futbolisti, pārspējot LGSF vienpadsmit pirmajā līnā sacīkstē 2-0 un otrā cīņā ar 1-0 rezultātā. Ar šo skaitu panākumu Perkunas virkneļums sevi apliecinājis par pašreiz visiecietīgāk sagatavoto vienību. Noslēdzoties pavasara turnīram, sākusies arī Kaunas meistarsabhu izcīņa. Šeit sacensības ievadījuma populārā LFLS sastāvā spēlēja ar Tauras izlasi. LFLS futbolisti gan sīnēguļ pārāku darbību lankumā, taču nepavisam nav veicies viņu uzbrucējiem. Kaunas meistarturnīrs uzvarētājs kvalificēties tālākām cīņām ar pārējo apgabalu labākām vienībām Lietuvas meistara goda dēļ.

G. HĀGGS STARTĒS AMERIKĀ

Kā zīnu vācu populāro sporta žurnālu «Der Kicker» un «Der Fussball» apvienotais kara izdevums savā pēdējā numurā ziņo, zviedru tenisačempions pasaules rekordista distancē no 1500 līdz 5000 metriem Gunders Hāggs ar knēģi devies ceļā uz Ameriku, kur paredzēti viņa starti vairākas sacīkstēs. Amerikāņi visos pie sovīti bija atcīnājuši arī Hāgga sīvāko konkurentu Arni Andersonu, nu zviedru barjērskrējošās rekordistu Hakonu Lidmanu, taču tasā šim amerikāņu ielūgumam sekoties vienīgi Hāggs, kas arī noticis tikai pēc zaru garām sarunām un apspriedēm, jo slavenais zviedru «skrējēju brīnums» ne labprāt uzņemties tālo un grūto lūrsu ceļu.

JAUNS DĀNU PELDETAJU PASAULES REKORDS

Lieliskās dānu peldētājas atkal sasniegās jaunu pasaules rekordu. 4x100 jardu kraula Dānijas vienība, kurā startējušas Fritze Nathanson, Karīna Harupe un māsas Kirstoda ar Birthi Ove-Petersenas, nopeldēšas 4:05.7 min. laikā, pārspējot līdzīnējo pasaules rekordu atzīmēt 4:08.1 min., kas arī bija Dānijas peldētāju īpašums. Šis dānu peldētāju pasaules rekords kļūst vēl apbrīnojamāks, ja ņem vērā, ka vienības sastāvā izstrūkušas Dānijas abas visātrākās kraula speciālistes daudzkārtējā pasaules rekordiste Ragnhilda Hvecore un Buša - Štroesena, kural pieder pasaules rekords tieši 100 jardu distancē. Kā redzams, tad Dānijas peldētāju izlase ir tik plaša un augstvērtīga, ka pat visievērojamāko spēku izstrūkums neolāvē reaļizēt jaunu pasaules rekordu.

Egla Hermanovska viete un ilustrācijas.

To zinādams, Jānis Dzīlna mēģināja no Andas atsvešināties, lai gan sirds sāpēja neizsakāmi. Atis Salna mēģināja draugam palīdzēt, bet Anda šo nodomu bija izpratusi un kādu dienu Jānim Dzīlnam pateica: «Esmu pieaugusi un pilngadīga. Man pašai ir sava domāšana un sava griba. Tie laiki, kad meitu un dēlu likteņi nākotne gulēja vecāku grožos, tagad pagājuši. Mēs esam jauni. Mums nav vēl šodien jāsteidzas, laiks pienāks, laiks rādīs, kā man rīkoties un darīt.»

Jānis Dzīlna juta, ka šis laiks jau bija tuvu.

Pie durvīm atskanēja spēcīgs klauviens. Istabā ienāca Melnalksnis ar Kalēju.

«Nu, vai bandaviešu centra uzbrucējs pa nakti nav nolaupīts un aizvests uz Ameriku?» smiedamies jautāja Kalējs.

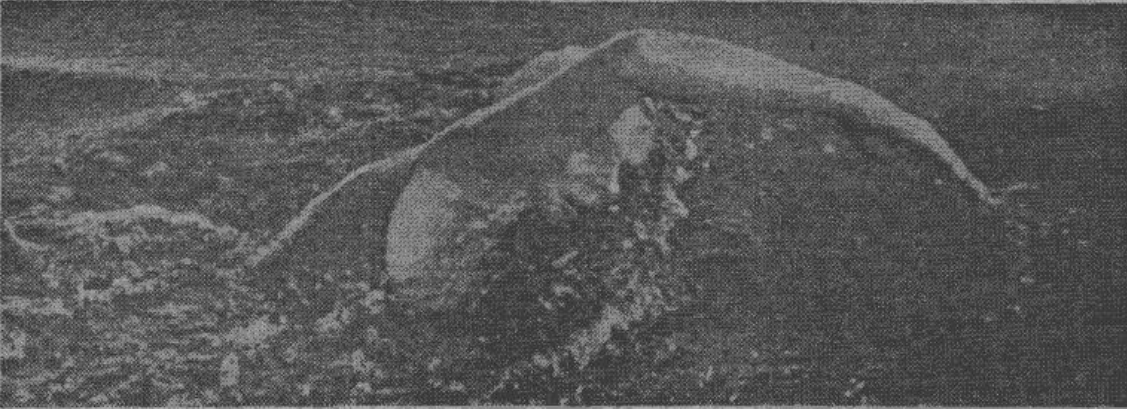
Dzīlna šorīt bija labā omā: «Šodien es spēlēšu kā ilgi neesmu cīnījies. Nu, vai laikraksti nav jau mani aizmirsuši?»

«No rumāņiem šorīt vēl neviens nav pie manis bijis. Tas, varbūt, tev labāk jāzin. Tevi jau viens šorīt esot apciemojis. Vai labas vēstis?» jautāja Melnalksnis.

«Atbildi redzēsi stadionā,» skanēja priecīga atbilde.

«Nu, vedisim balamuti pie brokastau galdā,» teica Melnalksnis pārējiem un paņēma Dzīlnu zem rokas. Visi kopsolī cēlās pa trepēm lejā uz viesnīcas ēšanas

Izdevēja un atbildīgais redaktors Nikolajs Seglenieks.

Saja peldētājū dvaso jaunība un enerģija: uzpūmumā redzams Latvijas pašreiz ātrāko peldētāju (O. Sorides uzū.)

Visiem jau sen būs zināms fakts, ka mūsu peldētāji no tevu nevar sacensīties ar Eiropas klases pārstāvjiem. Bieži nācies piedzīvot, ka daži cīta nācīja daļā dzimsmā pārstāves adons cēļoļi uzrāda labākus sasniegumus par mūsu virsīcībi. Pēdējais fakts mūsu sportistīm nebūt nav glaimojošs, bet ko lai dara — atliek vienīgi samierināties. Bieži cīlās jautājums, kur mokiējam mūsu peldētāju vājo sasnieguma iemesli. Arī tie jau noskaidroti — ziemas bāsošana trūkums, pārāk īsā peldēšanas sezona un niecīgais dalībnieku skaits sacīkstēs. Tas gan liekas īpatnēji, jo mūsu zemē tikai reālais neprot peldēt, ozermaļās un upju līkos bieži vērojami Helliski peldētāji, kuriem tikai mazliet vajadzētu patronēties, lai tad droši dotos uz sacensībām. Bet — kātrā peldēšanas sarīkojumā no jaunus nākus pārliecināties, cik nēcīzi maza ir mūsu peldētāju saims. Savīkši tas izlātams tagad, kad latviešu sporta dzīves vadītājs Roberts Plūme nolēmis, ka peldēšanai un boksam pievēršama īcīlūs vērība.

Ja raugāmies pāri mūsu dzimtas zemes robežām, tad varam interesantas lietas vērot arī citās valstīs. Tā piem. sporta lietavāle Vācijā lepojas ar daudzliel izcilēm un pasaulē slavenīm peldētājiem un peldētājām, bet — tikai sacensībās krūšu stilā. Kraula peldējumos nav neviena tik varena vācu reprezentante, kas spētu sacensīties ar mūsāiem, zviedriem, dānīcēm un holāndīcēm. Kraula peldējumos pasaulē rekordistē atrodām neviena vācu reprezentante vārdu. Tikal viens vienīgs reizi kādam vācu peldētājam izdevās iespīesties pasaules rekordistā saraktš. Tas notika apm.

20 gadus atpakaļ, kad magdeburģietis Kurts Brojngs veica 100 metrus 1:02.4 minūtēs. Vācu sporta vadība līkus gadus pālcīās šo stāvokli novērst, bet līdz šim tas nav izdevies.

Mūsu zemē peldēšana stāvoklis gan ir tāds, ka trāksli nevien izcīlta kraulstā, bet arī krūšu stilā speciālistu. Latvijū peldētāju uzrādīto rezultātū mūsu apstākļos noteikti nēkstāmi par teicamiem, tomēr Eiropas mērogā tiem nepiekrīt nekāda nozīme. Tādēļ mums lādara viss iespējams, lai sasniegtu nosprasto mērķi — tuvinātu latviešu peldētāju sasniegumus Eiropas klases līmenim. Interesanti šajā sakarībā būs aplūkot dažādu atzinumus. Nav jāpīepem, ka pārējās zemēs meistari nokrīt no dēbēm, vai arī, ka kādāl nācīfai piemīt sevīkās spējas peldēšanā. Nē, visur un vienmēr meistari un rekordisti rodas enerģiskā un neatlaidīgā trenīngā darbā. Protams, dažādi blakus apstākļi var šo darbu labvēlīgāk, vai nelabvēlīgāk ietekmēt. Ja, piem. Vācijā ir daudz izcīlta krūšu stīla speciālistu, bet trāksli kraulstā, tad vāisa meklējama cīlā apstākļi, un proti, tādēļ, ka olemonārlās peldēšanas apmācības pamatā līkts krūšu stīls. Līdzīgi ir arī pie mums. Katrs iesācījs vispirms iemācās peldēt uz krātim. Pārēt vīlāk uz kraula stīla jau daudz grūtāk, tādēļ daudzi arī paliek pie krūšu stīla. Japānā stāvoklis ir savādāks — tur peldēšanas apmācības pamatā nosīdāts kraula. Un kas gan nepazīst lapāgu kraulstā Helliskos sasniegumus! Bet, vai jāpīepem trāksli tādēļ teicamu reprezentante krūšu stīlā? Nē! Nākot kļāt vīl apstāk-

lim, ka pleauguām kormenim grāikā pārsīēģlēs uz jaunu stīlu jātrāst, ka daudz izdevīgāk ir jau peldēšanā mīcīties pievērsties kraulam. Pleauguām cīlvcām vieglāk iemācīties gan krūšu stīlā, bet bēras ir elastīgāks, pakļāvīgāks un tādēļ tam pilnīgi vienāks: vienādāi viegli viņš iemācās vienu stīlās, ja vien nonāk lietotāgā skolotāja rokā. Daudzārt pierādīlles arī, ka labs skolotājs daudzmaiz peldēšanai piemērotām zēmam vai meitenei kraula iemācā vieglāk kā krūšu stīlā. Tādēļ jātrāst, ka jāpāgu peldētāji atrādūši pārcēlto piecīlū savam darbam. Nebūtu sīkāk, ja to ievērotu arī mūsā jaunīnāte, kas sāk odocties peldēšanas sportam, sevīkļi vēl tādēļ, ka divas trešdālas no olimpišķālīm peldēšanas sacensībām notiek krūšu stīlā. Tas vien jau ir pietiekošs iemesls neatlaidīgam darbam. Bez tam kraula ir arī pats šalstākāks, ātrākāks un aizraujošākāks peldēšanas veids.

Protams, daudz nepiekrītīs augstējam atzinumam, aizbīdīnītoles, ka katrs iesācījs, peldot kraula, atstāļ nevarīgu, smagu un nevelklī iespaldū. Tādēļ kraulam arī nav izdevies iekarot masas, kas ioprojām paliek vālcīgas krūšu stīlam. Bet, apskatot labi iesācījus, kas oold uz krātim, redzām tie pašū trūkumū — kustības ir krapļīnas un neodrās. Jaunīcēm būtu tiešām vērts iepriekš nopietni padomāt, cikams nolēmū pievērsties kādam noteiktam stīlam. Ja īemums bēldot nobriedis, tad arī jāpārliek pie tā, bet nedrīkst svāldīties ar nenotkīlību. Enerģiskā un neatlaidīgā iānododas trenīngiem atīcīgajā stīlā un tad augs arī sasniegumū. Alfrēds Vīncēls.

Mūsā peldētāju saime vakar Meža parkā sporta peldētāvē ievadīsa jauno sezonu. Uzpūmumā: pirmās startē 1943. gadā. Vidēļ — latvijū sporta vadītājs R. Plūme (O. Sorides uzū.)

PIRMDIENAS) PIRMDIENAI!

Latvijas sporta un fiziskās kultūras dzīves vadītājs Rob. Plūme atcerēties no Berlīnes, kur bija izbraucis kārtot vairākus sporta jautājumus.

Pēc trīs gadu pārtraukuma trenīngs un nodarbības atjaunojusi mūsu sāvēlū saime, pulcējoties jaundibinātas Rīgas lausānas Sporta Biedrības rīdās. Sāvēļi jau paspējuši šogad absolvēt arī pirmās sacensības. Ar mazkalibra šauteni no 3 stāvokļiem uzvarējis Mednis, sasniegāot 139 punktus (no iespējamiem 150). 2. vietā ierindojies N. Ozoliņš 131 p. un 3. Jansons 129. Šaušanā ar automātisko pistoli pārkārais bijis Majors, ierāstāot 43 punktus (no iespējamiem 50). Tad 2. Lielmanis 40 p. un 3. Jansons 39. Mālu bāložu šaušanā labākās sekmes atzīmājis Lielmanis, Bulderis un Ticmanis. Drausmīcīgā boleiviku laikā latviešu sāvēļi saime zaudējus vairākus savus visizcilākos reprezentantus. Nezināmajā padomīnās sāvēļmā izsīfīto vīdā atrodas arī pašlaies meistars vīln, Kārlis Klava. Sāvēļi šai sezonā nodomājis atjaunot arī Latvijas meistarsabhu izcīlū, kas bēdīgo reizi notika 1939. gadā.

Sporta vadītājs Rob. Plūme nav atstīprinājis Talsu Sporta Biedrības 5. maīta pilnsapulces lēmīngus, anīfīot saulcēļ iedarītās vēģēšanas, kurās pac biedrības priekšnieku ar 15 pret 14 balsīm ievēlēts J. Strāntāre, jo bālošānā piedalīlūšies arī nebiedri. Sporta vadītājs līdz jūnijam plānsapulcē Talsū SB darbību udevis vadīt līdzīnējam priekšniekam adv. A. Kaimīvam.

PIRMĀS VESTIS NO IGAUNIJAS VIEGLATLĒTIKAS LAUKUMIEM

Igaunū vieglatlētkās draugas pavasara posmā visvairāk iepriecīnājis izcīlās lodes krēģījs Maalsteins, kas sasnieģījis uzslavējamu 14.55 m tālūmu. Ar tādu rezultātu Maalsteins pagājāsā sezonā būtu ierindojies Eiropas teicamāko lodes urādēju galvaslū grupā. Šķēpā igauņu šīgads labākāis vīrs ir Ulho ar 59.84 m varējumū. No igauņu garbālovēļiem visiespējīgākā jauno sezonu ievadījis Sakalas skrēģījs Kūlms. Viģē izcīnījis igauņu meistarā titulu meža skrēģīnā, veicot 7 km distancē 29.00 min. laikā. 2. vietā ierindojies Lalla (Tartu) 29:01.0 min. un 3. Eimāne (Sakala) 29:30.0 min. 5 km sacensībā ātrākāis bijis Arvina (Sakala) 21:18.0 minūtes, bet 3 km distancē nepārsīpēts pallois parīstamais 1500 m speciālists Juhānsoo (Sakala) 14:44.0 min. Kā redzams, tad visi igauņu meža skrēģītoņa meistara tituli palīkēti rosīgās provincīnos biedrības Sakalas īpašumā. Otru ievērojamāko panākumu Kūlms atzīmējis tradicionālajā apm. 12 km garajā skrēģīnā apkārē Vīlādes ezeram. Kūlms mērlī sasnieģījis kā noteikts uzvarētājs 44:09.5 minūtes, atstāvēt 2. vietā savu sīvāko sīncēni Lallu 45:31.2 min. Enerģiskā un cīģīgā Kūlms personī igauņi saskata savu topošāko zaru distancē tālumu, kas sīkmiņi var tēroināt rekordista Beldzīnska un Iggadīgā meistara Prūma uzvaras īstīnām bagātās galās.

28. REIZI KUSTĀ PIHLIJAMĀKI

Somijas meistarsacīkstēs brīvā cīņā kārģējo uzvaru atkal atzīmējis tūkstotēroņa zemes cīkstos brīnams Kustā Pihljamāk. Savā lemlītoļā spalvas svāra katģorijā vīģē pārliecinoģi pārspējis visus pretīniekus un 28. reizi iemantojis Somijas meistara godu. Tā šogad vā atkal kļuvī divkārtējo savas valsts meistaru — grieķu-romiešu un arī brīvā cīņā. Pārējos svāros Somijas meistara titulu brīvās cīņas sacensībās ieguvis galvenokārt somu launākās cīkstosā grupādes pārstāvi: galā svārā — M. Laine, vieģļā — Paavo Pihljamāk, pusvīdējā — L. Kangas, vidējā — P. Tallika, pussmagā — P. Sepponen un smagā — P. Mellavuo. Interesanti atzīmēt, ka arī Kustā Pihljamāk otrs apbrīnojamākāis cīkstosāis, kas sīvāģījis zaru triumfa vīrku savas valsts meistarsacīkstēs, ir zviedru slavenās vīdsvāres Ivars Johānsons. Viģē Zviedrijā meistars bijis 22 reizes. Tāpat kā Pihljamāk, arī Johānsons ir vienģdē teicamā klācīģģē grieģu-romieģu cīņas un brīvās cīņas prētīģ.

apartamentiem, kur lielā daļa no sportistiem atradās jau priekšā.

Pēc nepatīkamā gadījuma Dzīlna bija kļuvis par savu biedru vidus punktu ne tikai futbola zaļajā laukumā, bet arī sadzīvē, ap kuru lielāko tiesu grozījās visas sarunas.

«Nu, Jānit, nešauj šodien rumāņiem daudz vārtus — citādi nabaga zēni domās, ka tu uz viņiem esi stipri dusmīgs,» teica Leja, kad visi bija apsēdušies pie galdā.

«Man liekas ka abiem aizsargiem, Kalējam un Bēzram, mūsu Jānis būtu jāpaslēpj laukumā aiz vārtiem un tie Plienim jāizslēdz. Drošs paliek drošs,» savas domas sarunai pieliela Seržants.

«Seržanta kungs, ja jūs tik daudz runāšiet, tad galvoju, ka paliksiet bez brokastīm,» kas uz zaļā laukuma jums var bēdīgi atsaukties,» kāds teica no otra galdā gala.

«Mījais draugs, esiet bez bēdām, karavīrs pie visa kā ir pieradis. Ar mani pārsteigumi šīnī ziņā nevar notikt,» nopietnu seju Seržants lūkoģās pāri galdam.

Pēc brokastīm sekoja maza pastaiga. Tad visi devās gultās atpūsties līdz cīņas sākumam.

Laiks bija ļoti karsts. Pēcpusdienas saule likās ar katru brīdi kļūstam karstāka. Pie debesīm nebija ne mazākā mākonīša.

Pusē četros pie viesnīcas durvīm piebrauca autobuss. Lēnām, bez steigas, visi četrpadsmit futbolisti savos melni baltajos tērpos sakāpa mašinā, lai dotos uz stadionu.

Cik reizes tā nav braukts uz stadioniem, un ik reizes rodas divaina sajūta. Kā būs? Būs labi? Šoreiz pretinieks ir pilnīgi nepazīstams. Nekad nav redzēti rumāņi

spēljam. Bet tiem jābūt labiem. Lielā turneja jāatklāj ar uzvaru, citādi nemaz nevar būt. Bet vai tad drīkst maz citādi domāt? Nē! Ir jāuzvar un uzvarēsim. Jā, uzvarēsim!

«Bēni, bēni, palūkojaties uz tām rindām pie kasēm. Acīmredzot, reklāma jums ir brīnišķīga. Ja nu rumāņi Dzīlnam neizsniedz prēmiju, tad es kategoriski atsakos jebkad braukt uz šo Eiropas nomali futbolu spēlēt,» priecīgi teica aizsargs Bēzrs.

«Pie ieejas tādas rindas, kā pie mums Rīgā uz bulvāra Kolonādes kioskā, kad tur pēdējo dienu apmāina Sarkanā krusta loterijas biļetes.»

Ap milzīgo stadionu drūzmējās jauzu jūra. Autobuss piebrauca pie sportistu ieejas. Tur stāvēja liels bars mazo futbola cīnītāju, kuri vēl pirms spēles griģēja apskatīt tuvumā latviešu zēnus. Ar dienvidnieku temperamentu izskanēja viņu apveikumu saucieni.

«Dzīlna, Dzīlna!» skanēja jautājums no visu mutēm. Salna, kas gāja blakus Dzīlnam, pacēla tā roku gaisā. Pēkšņi no visu mutēm atskanēja apveikuma saucieni. Melnalksnis ar Kalēju dažu rumāņu pārstāvju pavadībā devās uz ģērbtuvēm. Mētejus un dvieļus pārkārūti, viens otrs atģūlās uz soliēm, lai vēl mazliet gulus ietaupītu, vai arī vairotu enerģiju.

Laiks bija ļoti spīdīgs.

Sasveicināties ienāca Romānija futbola kluba prezidents un aprasījās, vai sportistiem nav kādas prasības. Ir limonādes un citroni. Abi rezervisti paņēma vairākus citronus un iebāza tos kabatā, lai spēles laikā varētu iedot cīnītājiem.

Stadions bija jau gandrīz ļauzu pārpilns.